

Hadd menjek, Istenem, mindig feléd

♩ = 65

Lowell Mason, Sarah F. Adams

5

9

13

Hadd men - jek, Is - te-nem, mi - dig fe - léd,
Fáj - dal - mak út - ja-in min - dig fe - léd.
Ó, sok ke - reszt - je van, de ez az én u-tam.
Mert hoz - zád visz, U-ram, min - dig fe - léd.

Ha este száll reám, s csendes helyen
Álomra hajtánám fáradt fejem:
Nem lesz, hol nyughatom, kő lesz a vánkosom,
De álomszárnyakon szálllok feléd.

Szívemtől trónodig – mily szent csoda! –
Mennyei grádicsok fényes sora.
A szent angyalsereg mind nékem integet.
Ó, Uram, hadd megyek én is feléd!

Az álom s éj után kél újra fény,
Új hittel a követ megáldom én.
Templommá szentelem, hogy fájdalmas szívem,
Uram, hozzád vigyem, mindig feléd!

Ha este száll reám, s csendes helyen
Álomra hajtánám fáradt fejem:
Nem lesz, hol nyughatom, kő lesz a vánkosom,
De álomszárnyakon szállok feléd.

Szíveimtől trónodig – mily szent csoda! –
Mennyei grádicsok fényes sora.
A szent angysereg mind nékem integet.
Ó, Uram, hadd megyek én is feléd!

Az álom s éj után kél újra fény,
Új hittel a követ megáldom én.
Templommá szentelem, hogy fájdalmas szívem,
Uram, hozzád vigyem, mindig feléd!

Csillagvilágokat elhagyva már,
Elfáradt lelkem is hazatalál.
Hozzád ha eljutok, lábadoz rokadok,
Ott majd megnyughatom örökre én!